

ЕКОНОМІКО-ЕКОЛОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ САНІТАРНОГО ОЧИЩЕННЯ МІСТ

Турчина К.В.

Науковий керівник – Бурак О.М., канд. екон. наук, доцент

Актуальність проблеми полягає у ефективній очистці міст від відходів, що полягає у поліпшенні екологічного стану міст та спрямована на отримання економічних результатів. Елементами проблеми є несанкціоновані звалища твердих побутових відходів та незадовільний стан підприємств санітарного очищення міст в цілому.

Метою роботи є висвітлення питань економіко-екологічних проблем санітарного очищення міст.

За підрахунками щорічно в Україні утворюється приблизно 14 млн. тон сміття, крім цього спостерігається негативна тенденція зростання цієї цифри кожного року на 2,5%. До того ж, лише 7% від вищезгаданого сміття відсортовується та спалюється на сміттєспалювальних заводах. А решта – 93% потрапляє на сміттєзвалища, які на сьогодні займають 5-7% території країни. Крім того, на даний час в Україні приблизно 6000 сміттєзвалищ є законними, а ще більш ніж 32 000 є стихійними та несанкціонованими, вони становлять загрозу для навколишнього середовища.

Існує декілька варіантів рішення проблеми:

1. Будівництво нових сміттєспалювальних заводів. На даний час в Україні працює лише один київський сміттєспалювальний завод «Енергія», що забезпечує найближчі райони міста теплом та гарячою водою, що заощаджує місту близько 30 млн. м³ газу. Крім нього існують сміттєспалювальна установка в Люботині (Харківська область) та дві пересувні сміттєспалювальні установки в Харкові. За 2014 р. ці підприємства спалили лише 1% всього виробленого сміття в країні. Є доцільним перейняти досвід Швеції у цьому питанні, де тепло- та електроенергія, що виробляється, вистачає на забезпечення 90% приватних домогосподарств. Крім того, потужності заводів вистачає навіть для імпортування сміття з сусідньої Норвегії [1]. Таким чином, Швеція не тільки заощаджує на закупці нафтопродуктів, але і отримує дохід від імпорту сміття країн-сусідів. Для рішення проблеми з викидами у атмосферу шкідливих речовин пропонується установка «пилососів», що були розроблені нідерландською компанією Envinity Group. Вони дозволяють пропустити через себе 80 тис. м³ повітря на годину, майже

повністю позбавляючи його від частинок отруйних домішок [2]. Встановлювати їх планується на дахах будівель, що знаходяться в безпосередній близькості до заводів.

2. *Повторна переробка сміття.* На повторну переробку потрапляє лише 4% всього сміття. Для цієї цілі в Україні працюють 17 підприємств переробки макулатури, 35 підприємств з переробки поліетиленових пляшок та полімерних матеріалів, та 27 підприємств з переробки склабою. Цей бізнес є доволі прибутковим, так наприклад, строк окупності сміттеперероблюючого заводу складає трохи більше 3 років.

При надлишку сміття в Україні підприємства з повторної переробки завантажені лише на 40%. В українських споживачів повністю відсутня культура сортування сміття, яка сформувалась у німців ще 26 років тому. Приблизно 83% домоволодінь у Німеччині сортують сміття. Багато німців сортують сміття на добровільній основі, через екологічну свідомість.

Отже, новий підхід до осмислення проблем санітарного очищення міст та переробки відходів дає можливість не тільки поліпшити екологічний стан навколишнього середовища, а також принести фінансові результати підприємствам санітарної очистки та країни в цілому.

Для реалізації перерахованих пропозицій необхідно, в першу чергу, сформувані відповідне законодавство, розробити систему штрафів та заохочень, створити відповідну інфраструктуру, та виховувати у людей відповідальне ставлення до сортування сміття.

1. Переробка ТПВ в Швеції: [Електрон. ресурс]. – Режим доступу: <http://ztbo.ru/o-tbo/stati/stranni/pererabotka-musora-tbo-v-shvecii>

2. Переробка ТПВ в Германії: [Електрон. ресурс]. – Режим доступу: <http://ztbo.ru/o-tbo/stati/stranni/pererabotka-musora-tbo-v-germanii>

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ДЕФЦИТУ ВОДНИХ РЕСУРСІВ

Змійський І.М.

Науковий керівник – Тітяєв В.В., канд. екон. наук, доцент

Швидке зростання населення планети в поєднанні зі зростаючими обсягами водоспоживання для побутових і промислових потреб і інтенсивним сільським господарством призводить до глобальної водної кризи, яка проявляється в нестачі прісної води і в її забрудненні.

Споживання води у світі з кожним роком зростає. Сьогодні 2,8 млрд людей (40% населення Землі) в певній мірі спіткнулися з проблемою нестачі води. За підрахунками фахівців загальний об'єм води на нашій планеті складає орієнтовно 1400 млн. куб. км, з яких близько